

# כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי

עיצוב ייחודי  
להדפסה חסכונית  
מומלץ להדפיס  
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?  
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?  
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:  
052-7600080

גליון מס' 33 / פרשת ויגש תשפ"ג

## סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ו:

"אמר, את עשית רצון בעלך, המקום יוציא ממך שני בנים  
כבבא בן בוטא"

הגמרא השבוע מספרת: התנא הקדוש בבא בן בוטא יושב בבית  
הדין, ולפתע מופיעה אשה ומטיחה בפניו שני נרות. מצופה  
היה מהתנא הקדוש שיכעס ויזעם... אך לא. במקום זאת הוא  
מתעניין לפשר הדבר, ומבין שמדובר באשה תמימה שנישאה  
החפצה למלאות רצון בעלה, וכל ניסיונותיה לרצותו נוחלים  
כישלון... כך, כשבקש 'שני עדשים' תוך שכוונתו למקט, גילה  
בצלחתו שני עדשים בדיוק... כשלמחרת הזמין 'הרבה', הוגשה  
לו כמות עצומה. לאחר מכן ביקש אבטיח 'בוצינא' בארמית]  
והיא הביאה נרות (גם הם בארמית: 'בוצינא'). "השליכי את  
הנרות בדלת [=בָּבָא בארמית]!" - קרא הבעל הזועם בתגובה,  
והיא מיהרה להטיחם בתנא הצדיק 'בָּבָא'.

בהיווכחו בתמימות כוונתה, בירכה התנא בילדים צדיקים.

ומעשה שהתרחש בזמננו: באחד מתלמודי התורה אחר הרב  
להיכנס לכיתה. בכניסתו הבחין באחד מהתלמידים המחווה  
לו על שעונו. כמעט והגיב הרב בחריפות על החוצפה... אולם  
אז נמלך ושאל את הילד ברך: "מה רצית להראות לי, צדיק?",  
והילד השיב בשמחה: "שקנו לי שעון חדש..."

איך זה קשור אלינו?

פגענו כך? לעגו לך? האם זה בלתי נסלח? מי אמר?  
נדון לכך זכות, לפני שנכעס נברר. כך נהיה רגועים יותר  
בתגובתנו, וכנראה גם הוגנים יותר.

## יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ה:

"אילו היית יודע שאתה עובר על 'לא תקום' ועל 'לא תטור'  
וכו"

רבי מאיר מציע השבוע במשנה, כיצד ניתן לגרום לאיש שנדר  
שלא ליהנות מחברו מחמת סכסוך שיש לו אתו, להתחרט על  
נדרו: נשאל אותו: "האם ידעת שבנדר זה אתה עובר על 'לא  
תיקום' או 'לא תטור'? על 'לא תשנא את אחיך בלבבך' וביטול  
מצות 'ואהבת לרעך כמוך'?" לשמע הרשימה בודאי יתחרט  
האיש, ונוכל להתיר את נדרו.

האמת, גם אנו נבהלנו... האמנם? סכסוך קטן עלול לעבירות כה  
רבות? זאת לא עלתה בדעתנו.

כששב יהונתן לביתו, גילה - בפעם השנייה באותו שבוע -  
שרכבו של שכנו חוסם את הכניסה לחנייה. יהונתן המתין לשכן,  
וכשהגיע התפרץ לעברו לעיני כל [והלכין את פניו ברכים]. "לא  
אקבל תירוץ!" רתח [וביטל 'בצדק תשפוט עמיתך'], "מעולם  
לא התחשבת באיש" [לשון הרע ואונאת דברים], "לעולם אל  
תבקש ממני עזרה!" [לא תקום ולא תטור], "שה' ישלם לך...!  
[איסור קללת חברו בשם]."

שבע עברות בשתי דקות - האם כניסה לחנייה שווה זאת? בטוח  
שלא!

איך זה קשור אלינו?

עניינים ש'בין אדם לחברו' הם מקום מועד להיכשל  
בנקל באיסורי תורה חמורים. נזכור זאת בכל דין ודברים  
שבינינו לחברנו, ובכך נעשה זאת בצורה ראויה ומכובדת,  
שלא נגלוש חלילה לאזור האסור.

## ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ב:

"שרי ליה לצורבא מרבנן למימר לא יהיבנא אכרגא"

הגמרא השבוע פוסקת שתלמיד חכם אינו צריך להשתתף  
במיסי הציבור, ומדוע? כיון שבכוח תורתו הוא מגן על עירו  
ומביא ברכה על מקומו, ולכן אין צורך שישלם גם בממונו.

הגמרא מזכה אותנו במבט שונה על תלמיד חכם: נראה לנו  
לפעמים שאנו תורמים ועוזרים לו, אך האמת הפוכה - הוא זה  
שמגן בתורתו על כל סביבתו ותורם לה יותר מכל.

אברך מופלג ושקדן התגורר בעיר קובנה. כמה קהילות ביקשו  
לעטרו בכתר הרבנות, אך חותנו שעל שולחנו היה סמוך, היה  
מפציר בו שוב ושוב לסרב. כאשר תמה החתן באי נעימות:  
"וכי עליך להחזיק אותי לנצח?", השיב החתן במשפט תמוה:  
"מי יודע מי מחזיק את מי...". באחת הפעמים ששאלה זו  
שבה ועלתה, הצליחה אשת האברך לשכנע את אביה שסיכים  
לעזיבתם. והנה, אך פנה הזוג לצאת מהעיר עם מטלטליהם,  
וכבר הגיעה אליהם הידעה המרה: זה עתה התמוטט האב בביתו  
ונפטר. רק אז הבינו את שהבין האב קודם, התמיכה בתורתו של  
האברך היא שהעניקה חיים לחותן, ולא להיפך.

איך זה קשור אלינו?

בעולם החיצוני, הנכבד, הם ה'בטלנים' וה'משתמטים'... אך אנו  
מביטים ביראת כבוד ורוממות על אלו הממיתים עצמם באוהלה  
של תורה. הם מחזיקי העולם!